

problem i den vestlige verden og ikke mindst i Danmark. Jeg vil også sige, at jeg synes, det er positivt, at ministeren ikke kun taler om forældrenes ansvar i den her sag. Jeg synes, det virkede, som om ministeren har flyttet sig lidt, og det er jeg glad for.

Kl. 13.10

Men jeg synes, at ministeren er alt, alt for diffus. Altså, der er gode hensigter, og regeringen vil komme med en plan, og der skal nok opstå et pres, og vi skal sætte en positiv udvikling i gang. Det er meget, meget diffust.

Kunne vi ikke få løftet en lillebitte smule af sløret for, hvad det er, regeringen egentlig har tænkt sig på det her område? For det er jo væsentligt, at vi sætter det i gang nu. Det her er jo ikke noget nyt forslag, vi har jo diskuteret det før.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er muligt, at fru Mette Gjerskov synes, det lyder diffust. Nu er det, der er på dagsordenen, jo behandlingen af B 94, og der mener jeg, at jeg har sagt rimelig klart, at det vil regeringen afvise. Det er da ikke spor diffust. Så jeg tager jo stilling til det, der er på dagsordenen, klart og tydeligt.

Hvad angår de planer, regeringen har, vil jeg meget gerne melde dem ud og diskutere dem, når vi har færdigudarbejdet dem. Men planer må jo nu engang være mere diffuse, før de er færdige end efter, og derfor vil jeg ikke udtale mig konkret om en plan, der ikke er færdigudarbejdet endnu.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Gjerskov for sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg er enig i, at det er en god idé, at tingene går fra at være diffuse og så bliver mere konkrete bagefter. Det er jo noget rod, hvis det er den anden vej rundt, så jeg vil da gerne kvittere for, at ministeren tager tingene i den rækkefølge; det synes jeg er meget betryggende.

Men nu var det sådan set ikke mig eller Socialdemokratiet, som begyndte at tale om regeringens plan. Det var faktisk ministeren selv, som sagde, at regeringen havde en plan i skuffen, og bl.a. derfor kunne man ikke støtte Enhedslistens forslag. Derfor bliver det særskilt in-

teressant, især fordi vi jo tager i betragtning, at vi regner med, at regeringen har sit støtteparti på plads, og at regeringens plan derfor rent faktisk bliver vedtaget.

Derfor er det meget interessant, hvad vi skal gå ud og sige til folk om madordninger i skoler og daginstitutioner, og hvad vi egentlig kan forvente os af ministeren. Så kunne ministeren ikke være en lille smule mindre diffus? Han har vel gjort sig nogle lidt mere konkrete tanker om, hvad det her skal dreje sig om.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er rigtigt, at jeg selv har nævnt, at regeringen arbejder med en plan. Jeg syntes, jeg skyldte Folketinget at nævne, når vi nu behandler det her beslutningsforslag, som vi gerne vil afvise, at regeringen arbejder med en plan, der er mere omfattende og indeholder en række tiltag på området.

Men jeg må jo fastholde, at jeg ikke kan begynde at nævne planens enkelte elementer, før de er færdigbearbejdede og aftalt i regeringen, og vi arbejder altså stadig væk med den her plan.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Den første ordfører bliver hr. Søren Pind.

Søren Pind (V):

Da vores ordfører, fru Inger Støjberg, desværre ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

God ernæring og sunde madvaner grundlægges allerede fra barnsben, og der er ingen tvivl om, at et tilbud om mad på skolerne er en rigtig god ting. Spørgsmålet om gode og sunde madordninger ligger Venstre meget på sinde, og der skal ingen tvivl herske om, at vi gerne ser flere madordninger rundt omkring på daginstitutioner og skoler.

Men vi kan ikke støtte Enhedslistens forslag. For skal en madordning fungere godt, skal både børn, forældre, lærere og pædagoger involvere sig i projektet. Lysten og engagementet skal med andre ord være til stede.

For os er det vigtigt, at madordninger er frivillige at tilmelde sig, og at de er forældrebetalte. Vi vil ikke tvinge nogen ind i en madordning, men vi vil meget gerne, at børnene får mulighed for at deltage i en sådan. Samtidig er det vigtigt